

REC

Jaume Balagueró i Paco Plaza, 2007

Una periodista realitza un reportatge sobre un equip de bombers que intervenen en un edifici. No s'imaginem el que poden arribar a trobar-hi dintre.

No venen crispetes a l'Antiga Audiència

I això és una verdadera llàstima, perquè *REC* és d'aquelles pel·lícules que tothom gaudeix ben arramblat a la butaca i esperant que en algun moment se'ns escapi un crit amb l'ensurt. Si busqueu donar bots de l'espant, arramblar del braç a qui tingueu al costat, sentir el vostre pols ben accelerat per l'adrenalina, tenir el pèl de punta, tapar-se la cara quan la protagonista està apunt d'entrar en una habitació fosca: heu vingut a la sessió idònia.

No espereu de *REC* cap obra mestra del setè art, si no una mostra del que el cinema pot aportar al públic, una bona estona amb una pel·lícula de por. Cinema per entretenir.

La fórmula explotada aquí per Balagueró i Plaza no és nova, l'hem vista milers de vegades en infinitats de pel·lícules de por: ambients angoixants i marejants d'on sorgiran moments d'ensurt cada dos per tres, quan menys ho esperes. Potser en aquesta ocasió els ensurts siguin un xic fàcils de

preveure, però segueixen sent efectius. Com moltes vegades passa, aquests ensurts no vénen de cop, els van amagant perquè entrin sobtadament i sense parar, deixant que la tensió corri sense pausa.

Formalment parlant els directors recorren a nous formats com ara càmeres digitals i mòbils d'última generació, per tal de donar un toc més realista a una posada en escena sòbria, però efectiva en els seus objectius. En aquest sentit podem recordar clàssiques pel·lícules del gènere com *el Projecte de la bruixa de Blair*, *Holocausto Canibal*, la trilogia de *Evil Dead*, etc.

Un altre punt remarcable és que als actors protagonistes de la història no se'ls deia exactament què passaria a l'escena que tenien per rodar, només senzills apunts del que havien de fer, i s'aconseguia d'aquesta manera que els ensurts fossin del tot creïbles. Gràcies a això, Manuela Velasco ha aconseguit premis per la seva interpretació. Pel que fa al seu llenguatge, la informalitat del muntatge, els punts de vista únics, els parèntesis en el fil

temporal i la imatge en continu moviment per una càmera amb vida pròpia (Prepareu-vos els de les primeres fileres!), demostren que en els films de terror serà ben difícil trobar plena originalitat. Però en *REC* tot això és igual. Els directors en això són humils i gens pretensiosos, tot i tenir una llarga experiència en el gènere amb films com ara *Frágiles*, *Darkness*, *Los sin nombre* i la més horrorosa de totes *Operación Triunfo: La película* (No és broma!) i potser això és la causa del seu rotund èxit: premis al Festival Internacional de Cinema de Catalunya, premis als Goya, un *remake* a Estats Units al nivell acostumat de Hollywood i, sobretot, una remarcable recaptació. Curiosament les crítiques normalment els són adverses, però aquí qui mana és el públic. I una cosa sí que us podem assegurar en aquesta ocasió: que un cop vista aquesta pel·lícula, quan torneu a casa i estigueu davant de la porta d'entrada, buscareu les claus frenèticament mentre mireu que no vingui ningú per darrere. Tranquils, aquell soroll només és

la veïna que deixa la brossa: o no.

Reportatges de carrer

L'Àngela és una jove periodista que realitza un reportatge sobre la vida d'un equip de bombers d'una gran ciutat. La nit transcorre de forma tranquil·la, sense gaire activitat mentre esperen que hi hagi una alarma d'emergència que demostrï la perícia dels bombers en acció.

Al cap d'unes hores la llarga espera s'acaba. En un immoble del barri, una dona gran està atrapada al seu propi pis, i es pensa que té algun problema, ja que no contesta els crits dels veïns. La policia requereix la seva intervenció per poder accedir a la casa. Un cop allà els bombers i l'equip del reportatge entren en un edifici antic on el veïnat està molt amoïnats per la situació. Un cop decidit el pla d'actuació amb els policies que els esperen, entren al pis on hi ha la incidència. Entremig de la foscor i uns crits esfereïdors troben la dona, però no sembla que hi sigui tota. Quan està al seu costat, i sense previ avís, la vella es llença al damunt d'un dels membres de l'equip de rescat, com un animal embogit. La situació és crítica. Els nervis i la por afluoren. Ningú sap els motius d'un sagnant atac que dona el tret de sortida a una cadena de fets que ningú podrà oblidar. Comença un reportatge magnífic, però també una carrera frenètica per salvar la vida. I aquesta última no serà gens fàcil.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Jaume Balagueró i Paco Plaza
Productor: Julio Fernández
Guió: Luiso Berdejo, Jaume Balagueró i Paco Plaza
Muntatge: David Gallart
Fotografia: Pablo Rosso
Vestuari: Glòria Viguer
Efectes especials: Enric Masip
Companyia productora: Filmax
Nacionalitat: Espanyola
Durada: 85 minuts

Actors

Manuela Velasco: Àngela
Ferran Terraza: Manu
Jorge Serrano: Sergio
Pablo Rosso: Marcos
David Vert: Àlex
Akemin Goto: veïna japonesa
Carlos Lasarte: César
Carlos Vicente: Guillem
Vicente Gil: Policia
Marta Carbonell: Sara. Izquierdo

Filmografia

Jaume Balagueró

2006

Para entrar a vivir

2005

Frágiles

2002

Darkness

2002

OT: La película

1999

Los sin nombre

1995

Días sin luz

1994

Alicia

Paco Plaza

2005

Cuento de navidad

2002

El segundo nombre

2002

OT: La película

2001

Puzzles

1999

Abuelitos